

A Pécsi Ítéltábla a ... által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a Cserteg Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen gazdasági társaság vezető tisztségviselője felelősségének megállapítása iránt indított perében a ... Törvényszék 2019. május 15. napján kelt .../9. számú ítélete ellen a felperes által 13. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

Megállapítja, hogy az alperes, az ... Kft. „f.a.” törölt gazdálkodó szervezet volt vezetője, a gazdálkodó szervezet fizetésképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően a vezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látta el, és ezzel okozati összefüggésben a hitelezők követeléseinek kielégítése 7.663.410 forint erejéig megghiúsult.

Mellőzi a felperesnek az alperes javára elsőfokú perköltség megfizetésére kötelezését.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 50.000 (ötvenezer) forint elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - az illetékes adóhatóság felhívására - 36.000 (harminchatezer) forint le nem rótt elsőfokú és 48.000 (negyvennyolcezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes 2015. június 24-től 2017. október 3-ig, a felszámolás elrendeléséig a ... székhelyű ... Kft. (a továbbiakban: Kft.) ügyvezetője volt. A Kft. jogelődje a ... székhelyű ... Kft. volt, amelynek üzletrészét 2015. június 24-én a ... tulajdonában álló és ügyvezetése alatt működő ... székhelyű ... Kft. vásárolta meg, s lett a Kft. egyedüli tagja. Az alperes a vele baráti viszonyban álló ... felkérésére vállalta el az ügyvezetői tisztséget. ... elképzelése az volt, hogy a ... Kft. tevékenységi köréből leválasztja a turisták számára elektromos hajókkal szervezett ... kirándulásokkal kapcsolatos tevékenységet, s ezt a Kft. keretében végzik.

A Kft. tevékenységének beindításával kapcsolatos feladatokat ... ténylegesen ... végezte, a nyitó mérleg elkészítésére a saját cégének is könyvelő személy részére adott megbízást. Az eladótól sem könyvelési anyagot, sem pénzeszközt nem vett át, és eredménytelenek

voltak mind a korábbi taghoz, mind annak könyvelőjéhez intézett megkeresései a cég iratainak átadása érdekében. A szükséges könyvelési anyag hiányában a Kft. nyitó mérlege sem készült el. A cég semmilyen tevékenységet nem végzett, bevételre nem tett szert, pénzeszköze nem keletkezett. A könyvelő a 2015. évi beszámolót az interneten elérhető előző évi beszámoló adataiból készítette el. Az alperes a Kft. vezetésével kapcsolatban semmilyen tevékenységet nem végzett, nem költözöttre, részére az egyetlen tag képviselője utasítást nem adott, sőt arról tájékoztatta, hogy az iratanyag hiányában a Kft. tevékenységének elkezdésére nincs lehetőség.

Az állami adóhatóság a 2013. január 1-től 2014. december 31-ig terjedő időszakra vonatkozóan általános forgalmi adó adónemben a bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott le a Kft.-nél. Ennek eredményeként a 2017. április 22-én jogerőre emelkedett határozatával összesen 101.330.000.- Ft adókülönbözetet (egyúttal adóhiányt) állapított meg a Kft. terhére. Kötelezte a Kft-t az adóhiány, valamint az utána járó 68.278.000.- Ft adóbírság és 7.956.000.- Ft késedelmi pótlék megfizetésére. Ezen túlmenően iratpótlási kötelezettség elmulasztása miatt 500.000.- Ft mulasztási bírságot is kiszabott Kft. terhére. Az adóhatóság határozatát az ügyvezető helyett a ... könyvelő vette át. Az adókötelezettség adóhatósági végrehajtási eljárásban történő behajtása eredménytelen volt, ezért a felperes 2017. június 29-én a Kft.-vel szemben felszámolási eljárás megindítására irányuló kérelmet nyújtott be 176.571.956.- Ft adótartozás miatt.

Az elrendelt felszámolási eljárásban a felszámoló részére ebből 7.663.410.- Ft összegű hitelezői igényt jelentett be, amelyet a felszámoló visszaigazolt. A felszámolóbiztos arról tájékoztatta a felperest, hogy a Kft. volt képviselője nem tett eleget a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 31. §-ában foglalt kötelezettségeinek, mert a felszámoló részére nem adott át iratanyagot, továbbá nem tett eleget a 2017. január 1. és 2017. október 2. közötti időszakra a beszámoló benyújtási kötelezettségének sem.

A felperes keresetében a Cstv. 33/A.§ (1) bekezdésére hivatkozással annak megállapítását kérte, hogy az alperes, mint a Kft. volt képviselője a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően a vezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látta el, mert nem tett eleget a felszámoló részére történő iratanyag-átadási kötelezettségének, valamint a 2017. 01. 01. és 2017. 10. 02. közötti időszakra vonatkozó beszámoló letétbe helyezését is elmulasztotta, és ennek következtében a hitelezők követeléseinek teljes mértékben kielégítése a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerinti más okból - azaz az iratátadási kötelezettség, valamint a beszámolóképzési és letétbe helyezési kötelezettség elmulasztása miatt - megghiúsult. Kérte annak megállapítását, hogy az alperes mulasztása miatt a vagyonsökkenés mértéke 7.663.410.- Ft, amely a bejelentett és visszaigazolt hitelezői igény összege. Kifejtette, hogy az iratátadási kötelezettség, valamint a beszámoló készítési kötelezettség elmulasztására alapított megállapítási kereset esetében nem feltétel a vagyonsökkenés bekövetkezése és annak bizonyítása, továbbá az alperes a felelősségének kimentése érdekében eredménnyel nem hivatkozhat arra, hogy az ügyvezetői feladatokat ténylegesen nem látta el.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy régi ismerőse, ... kérdésére vállalta el a Kft. ügyvezetői tisztségének betöltését. A Kft. nevében azonban semmilyen okiratot, bizonylatot nem látott és nem írt alá, vagyonáról nem kapott tájékoztatást, a Kft.

képviselőjében nem járt el. Vezetése alatt a Kft. nem folytatott gazdasági tevékenységet, ő maga olyan tevékenységet nem végzett, amely vagyonsökkenést eredményezett volna, vagy a hitelezői követelések kielégítését megghiúsította volna. Kifejtette, hogy a Kft. életében valójában minden döntést az őt ügyvezetőnek felkérő ..., a Kft. egyszemélyes tagjának vezetője hozott meg, az alperes az ő utasításait hajtotta végre, beleértve a 2016. évi tevékenységről szóló beszámoló aláírását is. Rámutatott, hogy a felszámolás alapját képező adótartozás az előző ügyvezetés idején keletkezett, ezért a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet nem az alperes ügyvezetői működése idején következett be. Kifejtette, hogy nincs tudomása arról, hogy az ügyvezetői feladatok elvállalása napján a Kft. bármilyen vagyonnal rendelkezett volna. Mindezekre tekintettel a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésének hatálya alá tartozó magatartás hiányában felelőssége nem áll fenn.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 63.500 forint elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság Cstv. 33/A. § (1) és (5) bekezdése alapján kifejtette, hogy amennyiben a vezető tisztségviselő az iratátadási, és/vagy a beszámolókéészítési kötelezettségét elmulasztja, akkor a felperesnek nem kell bizonyítania az (1) bekezdésben írt feltételek közül a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét, valamint a hitelezői érdekeket figyelmen kívül hagyó magatartást - ezek tekintetében az ellenbizonyítás az alperest terheli -, de a mulasztás és a vagyonsökkenés, vagy a mulasztás és a hitelezői követelések teljes kielégítése megghiúsulásának lehetősége közötti okozati összefüggés bizonyítása a felperest terheli.

Az alperes védekezésével összefüggésben megállapította, hogy az alperes nem tudta bizonyítani, hogy vezetői tisztségének időtartama alatt nem következett be fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet, illetve azt sem, hogy a vezetési feladatai ellátása során a hitelezők érdekeit is figyelembe vette. Az alperesnek a névleges ügyvezetői működésre, a vezetői feladatok ellátásának teljes hiányára, azok más általi elvégzésére, valamint ennek elfogadására hivatkozása nem fogadható el a vezető tisztséget betöltő személyektől általában elvárható gondosság alátámasztására, nem tekinthető a hitelezői érdekeknek megfelelő magatartásnak.

A Cstv. 33/A § (5) bekezdésében írt "ellenbizonyítási" kötelezettségének eredménytelensége ellenére sem látta azonban megállapíthatónak az elsőfokú bíróság az alperes felelősségét a hitelezői igények kielégítése megghiúsulásának lehetősége miatt. A lefolytatott bizonyítás alapján ugyanis arra a következtetésre jutott, hogy a felperes hitelezői igényének megghiúsulása nem az alperes iratátadási és beszámolókéészítési mulasztásával áll okozati összefüggésben. Ha ugyanis az alperes az említett kötelezettségeinek eleget tett volna, a felperes igényének kielégítésére akkor sem lett volna lehetőség. Megállapította, hogy a felperes hitelezői igényét keletkeztető kiemelkedő összegű adókülönbözet a Kft. előző tulajdonosának és vezetésének idején ...sított adózói kötelezettségiszegés miatt keletkezett, amelyben az alperes nem játszott szerepet.

Az elsőfokú bíróság ítélezése alapjául elfogadta vallomását annak ellenére, hogy a ... az alperessel baráti viszonyban áll, mert megítélése szerint a ... vallomását a per egyéb adatai (iratai), valamint az általa bemutatott, a Kft. előző vezetőjéhez, valamint a felszámolóhoz írt levelek is alátámasztották. Mindezek alapján megállapította, hogy a Kft.

üzletrészének megvásárlása és az alperes ügyvezetői kinevezése után ténylegesen a ... kísérelte meg a Kft. működésének beindítását, nyitó mérlegének, könyvelésének elkészítését, a felszámoló részére a rendelkezésre álló iratanyag megküldését. Az alperes valójában csak aláírta a ... által elkészítettetett könyvelői megbízást, valamint éves beszámolót. Az alperes a ...val való megegyezés eredményeként a Kft. működtetése és vezetése végett semmilyen intézkedést nem tett. A Kft. a működését meg sem kezdte, bevétele, kiadása nem volt.

Kifejtette, hogy a perben kizárólag az alperes mulasztása és a hitelezői igény kielégítésének megghiúsulása közötti összefüggés vizsgálható, ennek körén pedig kívül esik a Kft. előző vezetésének és az egyszemélyes tulajdonos képviselőjének magatartása.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést annak a Cstv.33/A. § (1) bekezdése alapján való megváltoztatása iránt azzal, hogy állapítsa meg a bíróság, hogy az ... Kft. „felszámolás alatt” képviselője alperes neve a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően a vezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek figyelembe vételével látta el, mivel nem tett eleget a felszámoló részére történő iratanyag átadási kötelezettségének, valamint a 2017. 01. és a 2017. 10.02. közötti időszakra vonatkozó beszámoló letétbe helyezését is elmulasztotta. Ezáltal a hitelező követeléseinek teljes mértékben történő kielégítése 7.663.410 (hétmillió-hatszázhatvanháromezer-négyszáztíz) forint összeg erejéig a Cstv.33/A.§ (1) bekezdése szerinti más okból - iratátadási kötelezettség, valamint beszámoló készítési és letétbehelyezési kötelezettség elmulasztása - megghiúsult. Kérte továbbá az alperes kötelezését 30.000 forint perköltség megfizetésére.

Állította, hogy a felperes a Cstv. 33/A.§ (5) bekezdésének alkalmazása esetén fennálló bizonyítási kötelezettségének eleget tett, további bizonyítási kötelezettsége az elsőfokú ítéletben foglaltakkal ellentétben nincs. A felperesnek nem kellett bizonyítania az alperes mulasztása és a hitelezői igénye kielégítésének megghiúsulása közötti ok-okozati összefüggés fennállását.

Az elsőfokú bíróság bizonyítási teherre vonatkozó álláspontját ellentétesnek tartotta a bizonyítási teher átfordulásával kapcsolatos, a 2017. évi CLIX törvény 17.§-ához fűzött indokolással, illetve a Cstv.33/A.§-ához fűzött, a Nagykomentárban található magyarázattal, valamint a Cstv. 33/A.§ (5) bekezdésében foglaltakkal.

A Cstv.33/A.§-ához írt Nagykomentár alapján hivatkozott arra, hogy adott tényállás mellett „a felperesnek csak azt kell bizonyítania, hogy a beszámolót nem helyezték letétbe, vagy nem adták át az iratokat a felszámolónak. Ennél többet egy hitelező vagy a felszámoló nem is tudna bizonyítani, mert az adós belső viszonyairól - főleg iratok hiányában - nem rendelkezik ismeretekkel. Ráadásul az iratokkal kapcsolatos kötelezettségek a vezető tisztségviselőt terhelik, ezért - amennyiben nem neki felróható a mulasztás, azt neki kell bizonyítania.”

E körben utalt arra is, hogy a felperes a Pp.265.§ (2) bekezdésének b) pontja értelmében bizonyítási szükséghelyzetben van, hiszen az iratok és a beszámolók hiányában a bizonyítás számára nem lehetséges, de az ellenérdekű féltől elvárható az állított tények fenn nem állásának bizonyítása, amit az alperes számára a Cstv.33/A.§ (5) bekezdése elő is ír.

Hivatkozott a Ítéltábla .../2. számú végzésének indoklására is, amely szerint „az adós vezető tisztségviselője a Cst.33/A.§ (5) bekezdésében írt mulasztásával - azzal, hogy nem megfelelően tett eleget a gazdálkodó szervezet éves beszámolója külön jogszabályban meghatározott letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének, nem teljesítette a 31. § (1) bekezdés *a)-d)* pontja szerinti beszámolóképzési, irat- és vagyonátadási, továbbá tájékoztatási kötelezettségét - megghiúsította az adós valós pénzügyi helyzetének megismerését, ezért a mulasztása és a hitelezői igények kielégítése megghiúsulásának lehetősége közti ok-okozati összefüggést is valószínűsítettnek kell tekinteni."

Az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Perköltségként 25.400 forint ügyvédi munkadíjat számított fel.

A magyar fizetéseképtelenségi jog kézikönyve (HVG-ORAC 2019. 628. oldal) alapján utalt arra, hogy „a VI. novella indoklása szerint ebben az esetben nem tényállási elem a vagyoncsökkenés illetve a vezető mulasztása és a vagyoncsökkenés közötti okozati összefüggés. Ez azt jelentené, hogy a hitelezőnek (vagy a felszámolónak) elegendő a vezetőt terhelő mulasztást bizonyítania. A bírói gyakorlat ezt az álláspontot nem fogadja el, a kézikönyv lezárásáig két bírói döntés is ellentétes álláspontot foglalt el."

E körben utalt a ... Ítéltábla .../2. számú jogerős ítéletének indoklására, amely szerint adott esetben a Cstv.33/A.§ (5) bekezdéséhez fűzött törvényi indoklás a jogszabályi szöveggel nem összeegyeztethető. (ÍH.2018.121.)

Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú eljárásban az alperes vallomásával bizonyította, hogy az ügyvezetői tisztsége keletkezésének időpontjában az ... Kft. semmiféle vagyonnal nem rendelkezett, illetve ügyvezetői megbízatásának időtartama alatt a Kft. semmilyen vagyonra nem tett szert. Ebből következik, hogy az alperes vezetői kötelezettségének elmulasztása nem állhat okozati összefüggésben a felperes által előterjesztett követelés kielégítésének megghiúsulásával, az a Kft. előző tulajdonosának és ügyvezetésének tevékenységére vezethető vissza.

A fellebbezés megalapozott.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú eljárásban csatolt okiratok és az alperes elismerése alapján kiegészíti azzal, hogy az ... Kft. az alperes által aláírt, közzétett beszámolók szerint a 2015. 01.01 - 2015. 12.31. közötti beszámolási időszakban 3.207.000 forint, a 2016. 01.01 - 2016. 12. 31. közötti beszámolási időszakban 3.206.000 forint pénzeszközzel rendelkezett. (Keresetlevélhez mellékelte ... cégtörténet, .../3. jkv.2. o.)

Az adóellenőrzés iratai között található üzletrész-adásvételi szerződés által nem vitatott tartalma alapján megállapítja, hogy az üzletrész adásvételi szerződés aláírásával a ... elismerte, hogy az ... Kft. (volt ... Kft.) cég valamennyi iratát átvette, a szerződés 3.2. pontja szerint további követelése a feleknek egymással szemben nem volt. (.../8. jkv. 1. o. 3. bek., .../9. jkv. 3. o. 5. bek.)

A felperesnek az alperes által nem vitatott előadása és cégjegyzék alapján kiegészíti azzal is, hogy az ... Kft. „fa” adós gazdálkodó szervezetet a ... Törvényszék a 2018. július 25.

napján jogerős .../24. számú végzésével egyszerűsített felszámolási eljárásban megszüntette, a ... Törvényszék Cégbírósága 2018. július 25.-ei hatállyal törölte a cégjegyzékből.

Mellőzi a tényállásból annak megállapítását, hogy a ... Kft. (...) az eladótól sem könyvelési anyagot, sem pénzeszközt nem vett át, az ... Kft. az üzletrész adásvétel után bevételre nem tett szert, pénzeszköze nem keletkezett.

A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékok értékelése körében kifejtett indokolásával.

A Csódtv.33/A. § (1) bekezdése szerint a hitelező vagy - az adós nevében - a felszámoló a felszámolási eljárás alatt keresettel kérheti a 6. § szerint illetékes bíróságtól annak megállapítását, hogy azok, akik a gazdálkodó szervezet vezetői voltak a felszámolás kezdő időpontját megelőző három évben, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően a vezetői feladataikat nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látták el, és ezzel okozati összefüggésben a gazdálkodó szervezet vagyona csökkent, vagy a hitelezők követeléseinek teljes mértékben történő kielégítése más okból megghiúsulhat. E bekezdés alkalmazásában a hitelezői érdekeket figyelmen kívül hagyó tevékenységnek minősül az is, ha a vezető elmulasztotta a környezetkárosodás megelőzésére, a környezetkárosítás abbahagyására, illetve a kármentesítésre vonatkozó, jogszabályban meghatározott kötelezettségeket, és ennek következtében a hitelezők követeléseinek teljes mértékben történő kielégítése megghiúsulhat. Ha többen közösen okoztak kárt, felelősségük egyetemleges.

A Csódtv.33/A. § (5) bekezdése értelmében amennyiben a vezető a felszámolás kezdő időpontját megelőzően neki felróhatóan nem vagy nem megfelelően tett eleget a gazdálkodó szervezet éves beszámolója [összevont (konszolidált) éves beszámolója] külön jogszabályban meghatározott letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének, vagy nem teljesíti a 31. § (1) bekezdés a)-d) pontja szerinti beszámolóképzési, irat- és vagyonátadási, továbbá tájékoztatási kötelezettségét, neki kell bizonyítania, hogy a vezetői tisztségének időtartama alatt nem következett be fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet, vagy ha ilyen körülmény fennállt, a vezetési feladatai ellátása során a hitelezők érdekeit is figyelembe vette.

Cstv. 33/A. § (5) bekezdésére figyelemmel tehát ha a felperes igazolja, hogy az alperes a beszámoló és a letétbe helyezési kötelezettségét, illetve a Cstv. 31.§ a) pontjában meghatározott kötelezettségét nem teljesítette, mulasztásának következménye a Cstv. 33/A. § (5) bekezdése értelmében a bizonyítási teher átfordulása, azaz a perben az alperesnek kell bizonyítania, hogy a vezetői tisztségének időtartama alatt nem következett be fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet, vagy ha ilyen körülmény fennállt, a vezetési feladatai ellátása során a hitelezők érdekeit is figyelembe vette. Mindaddig, amíg e tényeket nem bizonyítja, ezek ellenkezőjét kell bizonyított ténynek tekinteni, nevezetesen, hogy az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt a vezetői tisztségének időtartama alatt, és a vezetői feladatai ellátása során a hitelezői érdekeket nem vette figyelembe.

A fenti tények bizonyítottságának hiányát az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában helyesen állapította meg.

Egyetértett azzal is a másodfokú bíróság, hogy a Cstv. 33/A.§ (1) bekezdése alapján bizonyításra szoruló tény az is, hogy az alperes mulasztása és a hitelezői igények kielégítésének megghiúsulása és közt ok-okozati összefüggés áll fenn.

A bizonyítási érdek az okozati összefüggés kérdésében az (5) bekezdése alapján nem fordul át az alperesre. A Cstv.33/A. § (5) bekezdését a Pp.-nek a bizonyításra vonatkozó rendelkezéseit figyelembe véve kell vizsgálni és értelmezni. Ez alapján dönthető el, hogy milyen bizonyítás várható el a felektől, ha a felperes bizonyítja a vezető tisztségviselő Cstv.33/A.§ (5) bekezdése szerinti mulasztását.

A Pp.265.§ (1) bekezdés alapján törvény eltérő rendelkezése hiányában a perben jelentős tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valósnak fogadja el (a továbbiakban: bizonyítási érdek), továbbá a bizonyítás elmaradásának vagy sikertelenségének a következményeit is ez a fél viseli.

A felperes bizonyítási érdekébe tartozó okozati összefüggés bizonyítása az ... Kft. „fa” cég könyvvézetése, bizonylatokkal alátámasztott könyvviteli anyaga alapján lett volna lehetséges, ezzel bizonyíthatta volna ugyanis a felperes az ... Kft. „fa” gazdálkodó szervezet hitelezők követeléseire fedezetet nyújtó vagyonának meglétét a cég fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően.

A Pp.265.§ (2) bekezdése szerint a fél bizonyítási szükséghelyzetben van, ha valószínűsíti, hogy

- a) a bizonyítási indítványához nélkülözhetetlen adatokkal kizárólag az ellenérdekű fél rendelkezik, és igazolja, hogy az ezek megszerzéséhez szükséges intézkedéseket megtette,
- b) a tényállítás bizonyítása számára nem lehetséges, de az ellenérdekű féltől elvárható az állított tények fenn nem állásának a bizonyítása, vagy
- c) a bizonyítás sikerességét az ellenérdekű fél neki felróhatóan hiúsította meg,

és az ellenérdekű fél nem valószínűsíti az a)-c) pontban foglaltak ellenkezőjét.

A felperes a keresetleveléhez mellékelte, az ... Kft. „fa” adós felszámolója által 2018. január 26. napján írt levél tartalmával igazolta, hogy az alperes többszöri felszólítás ellenére nem adott át iratanyagot a felszámolónak, ezért azt a felszámoló nem tudja a felperes rendelkezésére bocsátani. E levéllel tehát a felperes igazolta, hogy számára az alperes felelősségének megállapításához szükséges tényállítás (okozati összefüggés) bizonyítása nem lehetséges, mert az adós vagyonára, az alperes magatartására iratok hiányában nem tud konkrétan nyilatkozni, de az alperestől elvárható az állított tények fenn nem állásának bizonyítása (Pp.265.§ (2) bekezdés b) pont). Az alperes ennek ellenkezőjét nem valószínűsítette. A felperes így valószínűsítette, hogy bizonyítási szükséghelyzetben van az okozati összefüggés ténye tekintetében.

A Pp.265.§ (3) bekezdése értelmében bizonyítási szükséghelyzet fennállása esetén a szükséghelyzetben lévő fél által bizonyítandó tény a bíróság valósnak fogadhatja el, ha annak tekintetében kételye nem merül fel. Ebből következően a jelen perben valósnak kellett elfogadni azt, hogy az alperes mulasztása és a hitelezői igények kielégítésének meghíúsulása közt ok-okozati összefüggés áll fenn.

Az alperesnek a felelősség alóli mentesüléshez azt kellett volna bizonyítania, hogy a vezetői tisztségének időtartama alatt nem következett be fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet, vagy ha ilyen körülmény fennállt, a vezetési feladatai ellátása során a hitelezők érdekeit is figyelembe vette. A bizonyítási szükséghelyzet fennálltára tekintettel valónak elfogadott tényre figyelemmel azt is bizonyítania kellett volna, hogy ha ...sított is hitelezői érdekeket sértő magatartást, az nem áll okozati összefüggésben a hitelezői igények kielégítésének meghíúsulásával. Az alperes e tényeket

nem bizonyította, az általa e körben felhozott tények - nevezetesen, hogy az ügyvezetői tisztsége keletkezésének időpontjában az ... Kft. semmiféle vagyonnal nem rendelkezett, illetve ügyvezetői megbízatásának időtartama alatt a Kft. semmilyen vagyonra nem tett szert - egyrészt a kihallgatott ... vallomásaival - az alábbi indokok miatt - nem bizonyíthatók, másrészt önmagában e tények bizonyítottsága sem vezetne mentesüléséhez. E tényekből ugyanis önmagában nem következne, hogy nem ...sított a hitelezői igények kielégítetlenségét eredményező magatartást.

Az alperes által aláírt, 2015. december 31-i mérlege bizonyítja azt a tényt, hogy ebben az időpontban az adós 3.207.000 forint, a 2016. 12. 31-i mérlege pedig azt, hogy ebben az időpontban az adós 3.206.000 forint pénzeszközzel rendelkezett. Az alperes a mérleg 2000. évi C. törvény (Számv.tv.) 20.§ (6) bekezdése szerinti aláírásával megerősítette, hogy az megfelel a Számv.tv.18.§-ban foglaltaknak, az adós vagyoni, pénzügyi és jövedelmi helyzetéről és azok változásáról megbízható és valós képet mutat. A Számv.tv. 12. § (1) bekezdés és 20. § (1) bekezdése értelmében az éves beszámoló alapja a vagyoni, pénzügyi, jövedelmi helyzetre kiható gazdasági események folyamatos nyilvántartásán alapuló könyvvizetés, bizonylatokkal alátámasztott könyvvitel. Az éves beszámoló részét képező mérleg adataival szemben ezért a számviteli törvény 166. § (1) bekezdése szerinti számviteli bizonylat lehet alkalmas ellenbizonyításra, az alperes azonban maga nyilatkozott úgy, hogy nem rendelkezik számviteli bizonylatokkal az adós pénzeszközeit illető, a mérlegek fordulónapja előtti időszakra vonatkozóan. A ... vallomása a fenti tényekkel szemben ellenbizonyításra nem alkalmas, figyelemmel arra is, hogy a ... maga is úgy nyilatkozott, az üzletrész megvásárlásakor csak egy főkönyvi kivonatot kapott az eladótól, a cég iratait nem kapta meg, ebből következően a cég vagyoni helyzetéről nem is lehetett pontos tudomása.

Az adós cég alperes ügyvezetése alatti gazdasági tevékenysége - vagy ennek hiánya -, valamint az a tény, hogy az alperes nem ...sított hitelezői érdekeket sértő magatartást, vagy ha igen, az nem áll ok-okozati összefüggésben a hitelezői igények kielégítésének megghiúsulásával - szintén az adós cég tevékenységét a számviteli törvény idézett rendelkezése szerint dokumentáló számviteli bizonylatokkal, és az adós számviteli törvény szerint vezetett nyilvántartásaival lett volna bizonyítható, melyek az iratok átadásának elmulasztása miatt nem állnak rendelkezésre. Az alperes azzal, hogy az iratátadási kötelezettségét elmulasztotta, magát zárta el a bizonyítás lehetőségétől.

A Cstv. 33/A. § (1) bekezdés második fordulatra alapított kereset esetén, amennyiben a felperes azt állítja, hogy a teljes hitelezői igény kielégítése megghiúsulhat, úgy kell tekinteni, hogy a felszámolási eljárásban bejelentett összes hitelezői igény összegének megghiúsulását állítja. (,,,,, ítéltábla .../5.). Tekintettel arra, hogy a felperes keresetében a felszámolási eljárásban bejelentett saját hitelezői igénye összege erejéig kérte a Cstv.33/A.§ (1) bekezdése második fordulatában írt megállapítást, a másodfokú bíróság a Pp. 342.§ (1) bekezdése alapján ennek megfelelően határozott, és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.383.§ (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint változtatta meg.

A sikeres fellebbezés folytán a felperes pernyertes, az alperes pereszes lett. A másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) alapján kötelezte az alperest a felperes elsőfokú perköltségének megfizetésére. A másodfokú bíróság nem fogadta el a felperes képviselője által a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alkalmazásával felszámított ügyvédi munkadíjat, mert a per nem meghatározható perértékű, ezért az ügyvédi munkadíj az IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján számítandó. Tárgyaláson kívüli tevékenységet a felperes képviselője nem igazolt, készkiadást nem számított fel, ezért a bíróság az elsőfokú eljárásra a tárgyalási órák alapján 50.000 Ft munkadíjat ítelt meg. A másodfokú eljárásban

a felperes költségjegyzék előterjesztése útján nem számított fel perköltséget, ezért annak viseléséről a másodfokú bíróságnak nem kellett döntenie.

A felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt elsőfokú és fellebbezési illeték megfizetésére a pervesztes alperes köteles a Pp. 83.§ (1) és 101.§ (1) bekezdése alapján.

P é c s, 2019. szeptember 24.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kovács János s.k. bíró